

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117235151
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117235151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, vo veci starostlivosti o maloletú P. M., narodenú XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov: matky V. V. A., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, A. A., t. č. bytom B. 1, A. A., právne zastúpenej JUDr. Ninou Hríbikovou, advokátkou, so sídlom Kukučínova 20, Banská Bystrica a otca V. M. M., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom V. 2, A. A., právne zastúpeného JUDr. Petrom Bacikom, advokátom, so sídlom Lazovná 45, Banská Bystrica, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37P/270/2017-346 z 21. augusta 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zveril maloletú P. M. do osobnej starostlivosti matky s tým, že oprávnenie maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach majú obaja rodičia (prvý výrok), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 130,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01. 09. 2019 (druhý výrok), ďalej upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v kalendárnom roku v čase od štvrtku od 16:00 hod., kedy je otec oprávnený maloletú prevziať v predškolskom zariadení do nedele do 18:30 hod., kedy je otec povinný maloletú matke odovzdať pred jej domom a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od štvrtku od 16:00 hod., kedy je otec oprávnený maloletú prevziať v predškolskom zariadení do piatku do 07:00 hod., kedy je otec povinný maloletú odovzdať v predškolskom zariadení (tretí výrok) a napokon matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť so všetkými potrebnými vecami a otcovi styk s maloletou umožniť (štvrtý výrok). Vyslovil tiež, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (piaty výrok) a že o znalečnom rozhodne samostatným uznesením (šiesty výrok).

2. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že pokiaľ sa otec pôvodne domáhal zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti a neskôr jej zverenia do striedavej osobnej starostlivosti s týždenným intervalom, s prihliadnutím na závery poradenskopsychologického procesu, vyjadrenia opatrovníka maloletej a zhodné vyjadrenia oboch rodičov nariadil vo veci znalecké dokazovanie. Konštatujúc potom, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom na jeho zverení do striedavej osobnej starostlivosti a vzhľadom na závery znaleckého dokazovania nebolo možné dospieť k záveru o tom, že striedavá osobná starostlivosť je najlepším riešením pre maloletú, lebo zo znaleckého dokazovania

vyplývalo, že vzájomná rodičovská komunikácia nie je na takej úrovni, aby rodičia boli schopní vytvoriť pre maloletú jednotné výchovné prostredie, ktoré by sa prelínalo a nebolo by pre ňu záťažou. Aj keď rodičia zlepšili svoju komunikáciu, táto nie je dostatočne úprimná a neprezentuje ich vnútorné pocity, túžby a predstavy, čo vyplýva z ich vzájomného vnútorného nastavenia, kedy sa obaja navzájom ešte stále vnímajú negatívne a nie sú schopní preklenúť ukončenie partnerského vzťahu. Vzhľadom na odporúčenie znalkyne, podľa ktorej rodičia nedosiahli taký stupeň kooperácie a vzájomnej komunikácie, že maloletá by vôbec nevnímala prechody a rozdiely výchovných prostredí u matky, resp. u otca, kedy maloletá nepociťuje obidve výchovné prostredia a obidve domácnosti rodičov ako jeden celok a v dôsledku toho by maloletá nedokázala vývinovo profitovať zo striedavej osobnej starostlivosti, rozhodol okresný súd o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky poukazujúc na ust. § 24 ods. 1 až 4 a § 36 Zákona o rodine. V tejto súvislosti tiež vyslovil, že v zmysle ust. § 28 Zákona o rodine majú obaja rodičia v bežných veciach právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok.

3. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca okresný súd vychádzal z ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine a vzhľadom na pomery matky a otca a odôvodnené potreby maloletej určil otcovi výživné na úrovni 130,- Eur mesačne, ktorého počiatok platenia stanovil na deň 01. 09. 2019 s prihliadnutím na vyjadrenie matky, ktorá ho žiadala priznať od rozhodnutia vo veci.

4. Okresný súd tiež rozhodol o úprave styku otca s maloletou konštatujúc, že vychádzal z doposiaľ realizovaného stretávania sa otca s maloletou ako si ho rodičia vzájomne dohodli v rámci poradensko-psychologického procesu, pričom nevyhovel návrhu otca a nerozšíril stretávanie sa s maloletou v nepárnom týždni od stredy poobedia do piatku do rána s prihliadnutím na vyjadrenia znalkyne, ktorá takéto opatrenie neodporučila. Okresný súd uviedol, že na tejto podobe styku existuje medzi rodičmi dohoda už vyše roka a maloletá si na takýto režim zvykla. Dodal, že miesto preberania a odovzdávania maloletej určil ako tomu bolo doposiaľ.

5. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) s tým, že o trovách znaleckého dokazovania rozhodne samostatným uznesením, nakoľko znalkyňa bola na pojednávaní vypočutá a uplatnila si znalečné, ktoré si vyúčtuje v zmysle § 258 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie otec maloletej. Žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že maloletá bude zverená do striedavej osobnej starostlivosti a v prípade, že by odvolací súd nepovažoval túto formu starostlivosti v súlade s najlepším záujmom maloletej navrhol, aby bola rozšírená úprava styku, ktorú previedol okresný súd.

7. Otec v odvolaní poukázal na to, že i keď bolo preukázané, že maloletá má k nemu aj ku matke pozitívny vzťah a obaja majú všetky predpoklady na poskytovanie starostlivosti o maloletú, že došlo k zlepšeniu ich komunikácie a že maloletá je na striedavú osobnú starostlivosť pripravená, napriek tomu okresný súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky v podstate len z dôvodu, že zlepšenú rodičovskú komunikáciu nepovažoval za úprimnú. Nesúhlasil so závermi znalkyne ohľadom „nekvality“ komunikácie s matkou, čo bez ďalšieho prevzal aj súd do svojho rozhodnutia, pretože podľa neho s matkou maloletej komunikujú úplne normálne, či už telefonicky alebo osobne ako to vyžaduje situácia tak, aby sa vedeli dohodnúť o veciach týkajúcich sa maloletej. Uznala to aj samotná matka na poslednom pojednávaní vo veci. V odvolaní ďalej otec uviedol niektoré príklady, ktoré podľa neho svedčia o zlepšenej kvalite ich komunikácie podporujúc tým svoje tvrdenie, že komunikácia medzi nimi ako rodičmi je bezproblémová, veci riešia v pokoji, aby sa vedeli dohodnúť vždy v záujme maloletej a preto podľa otca „nekvalita“ komunikácie nemôže byť prekážkou výkonu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú. V tejto súvislosti dal do pozornosti komentár k Zákonom o rodine a vybrané rozhodnutia odvolacích súdov týkajúce sa úrovne komunikácie vo vzťahu k striedavej osobnej starostlivosti, ako aj nálezy Ústavného súdu Českej republiky.

8. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení odporučil napadnutý rozsudok potvrdiť, pretože podľa neho okresný súd komplexne zhodnotil situáciu v rodine po prešetrení pomerov otca aj matky, po vypočutí oboch rodičov, ktorí absolvovali poradenský proces na referáte poradenskopsychologických služieb, bol vypracovaný znalecký posudok a na pojednávaní vypočutá znalkyňa.

9. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Okresný súd počas dva roky trvajúceho konania správne zistil skutkový stav, niekoľkokrát na pojednávaní vypočul rodičov, ktorí sa zúčastnili niekoľkých sedení u kolízneho opatrovníka aj u psychológa na úrade práce a spolu s maloletou boli vyšetrení aj znalkyňou, ktorá podala znalecký posudok. Nesúhlasila s tvrdeniami otca prezentujúceho ich vzájomnú komunikáciu ako vynikajúcu. Poukázala na závery znaleckého posudku a na to, že je samozrejme, že zlá komunikácia medzi rodičmi nemusí byť prekážkou striedavej osobnej starostlivosti, ale v prejednávacom prípade sú vzťahy medzi ňou a otcom narušené nielen v zmysle zlej verbálnej komunikácie, ale je narušená samotná podstata rodičovských vzťahov, keď rodičia sa síce na vedomej úrovni pred dieťaťom snažia nedávať najavo svoje pocity, ale na nevedomej úrovni prebieha medzi nimi konflikt, ktorý maloletá cíti a jednoznačne je negatívne ovplyvnená, čo sa prejavilo u maloletej viacerými ťažkosťami diagnostikovanými znalkyňou ako nízka frustračná tolerancia, nízka miera sebaapresadenia, schopnosť maloletej vnímať kladné medziľudské vzťahy ako bežné, potreba maloletej robiť rodičom akéhosi rozhodcu, držať ich od seba, pomočováním, neschopnosťou prispôbovať sa zmenám. Napriek tomu otec tvrdošijne trvá na neodskúšanom modeli starostlivosti bez snahy pracovať na rodičovskom vzťahu a rozšírenie styku, či striedavú starostlivosť sa snaží presadiť za každú cenu bez ohľadu na dopad na maloletú. Neberie do úvahy, že z výsledkov znaleckého dokazovania je zrejme, že aktuálne ani jedno riešenie okrem toho, ktoré zvolil okresný súd, nielenže nie je v záujme maloletej, ale je s ním v priamom rozpore. Ak sa potom vyjadrovala ku vzájomnej komunikácii s otcom, tak neoznačila ju za zlepšenú, iba ju označila za menej nátlakovú z jeho strany. Podľa matky je komunikácia medzi nimi úplne minimálna a je orientovaná na úplne základné informácie o maloletej. S otcom sa osobne obvykle stretávajú raz za dva týždne pri odovzdávaní maloletej z pobytu otca v nedeľu večer a je pravdou, že sa otec niekoľkokrát pokúšal zinscenovať stretnutia oboch rodičov, ale väčšinou nedopadli dobre, maloletá bola v prítomnosti oboch rozrušená, neustále odpútalava ich pozornosť na seba a posielala preč toho rodiča, ktorý ju nemal mať v starostlivosti. Zhrnula, že ak by mali tak bezproblémový vzťah ako tvrdí otec, závery znaleckého dokazovania by boli úplne iné než sú a hlavne nebolo by potrebné žiadne znalecké dokazovanie, lebo maloletá by netrpela žiadnymi problémami, ktorými trpí pri striedaní domácnosti.

10. Otec vo svojom písomnom vyjadrení následne zopakoval svoje odvolacie požiadavky. Podľa neho nie je situácia tak negatívna ako ju vykresľuje matka, pretože znalkyňa síce načrtla problémy s frustračnou toleranciou maloletej, či zmenami nálad a občasným výbušnejším správaním, znalkyňa ale osobnosť matky vyhodnotila na str. 38 znaleckého posudku a je potom otázkou, či toto nekopíruje len matkine povahové črty a nie patológiu vo vývine maloletej spojenú so správaním sa ich ako rodičov. Matka sa vo vyjadrení rozsiaholo venuje tomu, aby prezentovala svoj postoj o tom, aké sú medzi nimi zlé vzťahy a aká je komunikácia nedostatočná a nefunkčná, ale otázka stojí tak, čo spravila matka za celý čas od rozchodu, aby sa komunikácia zlepšila. Ani súd, ani úrad práce a ani znalkyňa neuviedli žiadnu inú prekážku, ktorá by bránila realizácii striedavej osobnej starostlivosti okrem „nedostatočnej“, či „neúprimnej“ komunikácie. Otec tiež nesúhlasil s interpretáciou matky, že by on odmietol nejakým spôsobom pracovať na zlepšení ich rodičovských zručností s tým, že nikdy netvrdil, že ich komunikácia je vynikajúca, ale posledný rok je úplne normálna, dobrá a primeraná situácii. K jedinému nedorozumeniu za veľmi dlhú dobu došlo dňa 24. 10. 2019 v súvislosti s plánovaným sedením maloletej u logopedičky, za čo sa však matke už ospravedlnil.

11. Na základe odvolania otca krajský súd, ako súd odvolací [§ 34 CSP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinstančného súdu odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a vychádza z náležite

a v dostatočnom rozsahu prevedeného dokazovania pri rešpektovaní procesných práv účastníkov konania. Prvoinštančný súd zistil skutočný stav veci v rozsahu zodpovedajúcom zákonnej potrebe rozhodnutia založeného na preskúmaní všetkých podstatných okolností tak na strane rodičov, ako i maloletej. Odvolací súd považuje za správny záver prvoinštančného súdu, ktorý vzhľadom na vykonané dokazovanie zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, určil výživné otca na sumu 130,- Eur mesačne od 01. 09. 2019, upravil styk otca s maloletou spôsobom definovaným v treťom výroku napadnutého rozsudku a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd sa v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé poskytujúc tým dostatočnú oporu pre záver majúci vyjadrenie v jeho výrokovej časti stanovujúcej spôsob úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Okresný súd vystihol v bodoch 28 až 33 odôvodnenia rozhodnutia všetky podstatné okolnosti, ktoré ho viedli k zvereniu maloletej do osobnej starostlivosti matky a k úprave s tým súvisiacich otázok.

15. Odvolací súd na základe obsahu spisu preto konštatuje, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vykonal všetky potrebné dôkazy pre svoje závery, pre ktoré mal podklad aj v znaleckom posudku vypracovanom v rámci tohto konania a ani v odvolaní otec okrem svojho subjektívneho pohľadu na celú situáciu neoznačil (resp. nepriložil) taký presvedčivý dôkaz, ktorý by znegoval, či aspoň relevantne spochybnil znalecké závery. Podľa odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vyčerpávajúcim spôsobom dáva odpoveď na otázku, prečo bolo potrebné zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky a prečo nebola akceptovateľnou otcom preferovaná striedavá osobná starostlivosť, resp. z akého dôvodu nebol styk s maloletou vymedzený o deň dlhšie ako to žiadal. Spôsob úpravy výkonu rodičovských práv a povinností matky a otca, ktorí aktuálne spolu nežijú zodpovedá záujmu maloletej, vychádza aj z nimi dohodnutého styku a rešpektuje skutočnosť, že matka s maloletou dlhšie žije v spoločnej domácnosti. Hoci potom otcovi nemožno uprieť úprimnú snahu o participovaní na starostlivosti o maloletú vo väčšom rozsahu, odvolací súd je presvedčený, že znalkyňa vo svojom posudku i odpoveďami na pojednávaní v rámci svojho výsluchu poskytla adekvátne odpovede na súdom položené otázky a v dôsledku toho odvolací súd nevidí (na rozdiel od otca) v spise podklad preto, aby modifikoval okresným súdom zvolené riešenie tohto prípadu. Odvolací súd na základe spisového materiálu nenašiel presvedčivý podklad pre záver, že by bolo pre maloletú lepšie, ak by bola v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

16. Odvolanie otca bolo založené v podstate na jeho nesúhlase so závermi znalkyne PhDr. Martiny Bečkovej, ktoré vyslovila v znaleckom posudku, resp. aj na pojednávaní ohľadne nekvality vzájomnej rodičovskej komunikácie. Avšak znalkyňa jasne pomenovala, že striedavá osobná starostlivosť by bola pri maloletej možná vtedy, ak by sa vzťahy a komunikácia rodičov zlepšili a utvorila sa jednotná rodičovská koalícia a teda aktuálne by maloletá vývinovo neprofitovala z takejto formy osobnej starostlivosti. Odvolací súd dáva za pravdu otcovi, že to bola predovšetkým nezodpovedajúca komunikácia medzi rodičmi, ktorá znalkyňu viedla k odbornému záveru aký urobila, ale treba si uvedomiť, že komunikácia je len prejavom určitých osobnostných nastavení tak osobnosti otca, ako aj matky v ich vzájomnom vzťahu a teda je podľa odvolacieho súdu obhájiteľným názor znalkyne, že jednoducho vzťah rodičov odzrkadľujúci sa v ich komunikácii nie je taký, aby maloletá pri striedavej osobnej starostlivosti z tejto mohla po vývinovej stránke ťažiť. Toto znalkyňa tak v znaleckom posudku ako aj vo svojej výpovedi na pojednávaní dostatočne vysvetlila a teda odvolací súd sa nestotožňuje s otcom, že by lepšie pre maloletú bolo riešenie majúce formu striedavej osobnej starostlivosti. Je pravdou, ako uvádzal otec, že obaja rodičia majú po ostatných stránkach rovnako dobre porovnateľné podmienky a takisto je pravdou, že len zlá komunikácia nie je prekážkou pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti a že toto nemôže byť jediným argumentom. V prejednávacom prípade bola ale situácia taká, že nie nesúhlas matky (ktorú otec v podstate viní zo zlej komunikácie) so striedavou osobnou starostlivosťou, ale vykonané dokazovanie vrátane odborného pohľadu znalkyne vyústilo v riešenie, že nie striedavá osobná starostlivosť bude najprospešnejšia pre maloletú. Odvolací súd zdôrazňuje znenie ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine v spojení s čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine, ktoré hovoria o najlepšom záujme dieťaťa. Práve ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine hovorí o striedavej osobnej starostlivosti v tom smere, že musí byť v záujme dieťaťa a zároveň, že potreby dieťaťa budú takýmto spôsobom zabezpečené lepšie v porovnaní so zverením do osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Toto je kľúčové a ak znalkyňa povedala, že maloletá nemôže profitovať zo striedavej osobnej starostlivosti, tak odvolací súd si nemyslí, že odvolanie otca a k nemu priložené určité výpisy hovorov, či iné dôkazy by mali byť tým kardinálnym a presvedčivým podkladom, ktorý by mal znamenať revidovanie okresným súdom prijatého záveru.

17. Odvolací súd takisto dopĺňa, že nenariaďoval v tejto veci odvolacie pojednávanie, ako to otec navrhol vo svojom odvolaní, resp. následnom vyjadrení, pretože hoc je samozrejme dôležitý i osobný kontakt súdu s účastníkmi konania (sporovými stranami), v tomto prípade by ani osobná interakcia rodičov s odvolacím súdom na pojednávaní nebola spôsobilá prehodnotiť závery, ktoré sú výstupom odborne zdatnej osoby v tejto oblasti, t. j. znalkyne psychologičky. Čiže odvolacie pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať z hľadiska ust. § 385 CSP, ktorý určuje, kedy sa nariaďuje odvolacie pojednávanie na prejednanie odvolania.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil v celom rozsahu napadnuté rozhodnutie okresného súdu majúce za to, že ide o vecne správne rozhodnutie, ktoré v konečnom dôsledku v otázke styku rešpektuje aj dosiaľ zaužívaný režim maloletej, ktorý nie je potom potrebné meniť ani pridávaním nejakého dňa „navyše“ otcovi resp. špecifickou úpravou styku maloletej s otcom počas letných prázdnin. Je to otázka do budúcnosti, ktorej zodpovedanie snád samotnými rodičmi na základe vzájomnej dohody potom umožní skonštatovať, či skutočne komunikácia medzi rodičmi je taká ako ju vykresľoval otec (t. j. že sa ako rodičia jednoducho dohodnú aj na tomto) a vtedy striedavá osobná starostlivosť by bola (bude) následne možno prirodzeným vyústením celého tohto procesu. Inými slovami, odvolací súd si nemyslí, že aktuálne je v záujme maloletej potrebné upravovať špecificky niektoré dni, lebo režim, ktorý má maloletá zaužívaný je aj podľa odvolacieho súdu dostatočný. Je skutočne na zamyslenie, prečo otec podmienil svoj súhlas s osobnou starostlivosťou matky o maloletú rozšírením stretávania o jeden deň, lebo to potom skutočne evokuje pochybnosti o správnom vnímaní potrieb maloletej, pričom odvolací súd tu vyslovuje názor, že by snád bolo vhodnejšie, aby otec vyvíjal menej „tlaku“ na matku (a tým nepriamo aj na maloletú), lebo následná úprava vzťahov sa v zmysle znaleckého posudku môže pozitívne prejavíť aj na maloletej, ktorá nebude mať také neželané prejavy, ako ich popisovali v podstate zhodne obaja rodičia a ako ich dala do pozornosti aj znalkyňa ako jeden z faktorov, pre ktorý neodporučila striedavú osobnú starostlivosť.

19. Odvolací súd preto potvrdil napadnuté rozhodnutie v otázke zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky, keď práve v tomto bola podstata odvolacej argumentácie otca a tak isto ho potvrdil aj v otázke styku otca s maloletou vyjadriac svoje dôvody už vyššie. Nakoľko odvolací súd nebol viazaný rozsahom odvolania ani odvolacími dôvodmi, preskúmal aj ostatné výroky napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru o ich správnosti, pretože aj podľa odvolacieho súdu nie je nijak nezodpovedajúcim skutkovému stavu veci i dotknutým ustanoveniam aplikovaným okresným súdom (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine a § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine), že otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť na úrovni 130,- Eur mesačne prihládajúc na všetky osobné, majetkové a ďalšie podstatné okolnosti tak na strane matky, otca ako v súvislosti s potrebami maloletej. Aj v tomto výroku bol napadnutý rozsudok vecne správny, a to vrátane so stykom súvisiaceho výroku o povinnosti matky maloletú na styk s otcom riadne pripraviť so všetkými vecami a styk otcovi s maloletou umožniť, pričom správne rozhodol okresný súd aj o výroku ohľadne trov konania, kde aplikoval ust. § 52 CMP, a to vrátane výroku o znalečnom.

20. Už len záverom odvolací súd poznamenáva, že o nesprávnosti okresným súdom prijatej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej nepresvedčila odvolací súd ani argumentácia otca v podaní zo dňa 05. 03. 2020 a ani súdne rozhodnutia, ktoré označil ešte v odvolaní. Pokiaľ ide o argumentáciu otca v ostatnom jeho vyjadrení, tak odvolací súd ním popisované odovzdávanie či trávenie času s maloletou nepovažuje za spôsobilé vyvrátiť odborný znalecký pohľad na vec. A pokiaľ sa jedná o otcom označené súdne rozhodnutia, samozrejme ani odvolací súd netvrdí, že by číry nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou mal byť okolnosťou vylučujúcou takúto formu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. V prípade prvého rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 15CoP/25/2015 išlo o konanie, v ktorom aj znalecký pohľad bol taký, že najlepším záujmom detí bola striedavá osobná starostlivosť a nebol teda relevantný nesúhlas matky s takýmto riešením, ani v druhom označenom rozhodnutí sp. zn. 17CoP/76/2013 nebolo v konaní prezentované stanovisko znalkyne o nevhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, vec bola rozhodnutá na základe iných podkladov a takisto ďalšie rozhodnutie sp. zn. 15CoP/16/2016 bolo rovnako založené na odporúčaní znalkyne odporúčajúcej zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti. Na znaleckom posudku bolo založené aj (posledné) otcom spomínané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/374/2014. Tým odvolací súd reaguje aj na otcom označené rozhodnutia Ústavného súdu ČR, kedy v tomto konaní nebol problém v tom, že by matka nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou a to bolo jediným dôvodom pre jej neuplatnenie. V prejednávannej veci totiž z odborného hľadiska nebolo v súlade so záujmom maloletej

jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti a na tom nemenia nič ani uvedené rozhodnutia, ktoré práveže poukazujú na to, že absencia komunikácie medzi rodičmi, resp. jej nedostatočná úroveň či nesúhlas jedného s rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nie je bez ďalšieho dôvodom pre nenariadenie striedavej osobnej starostlivosti.

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).